

Cilj:

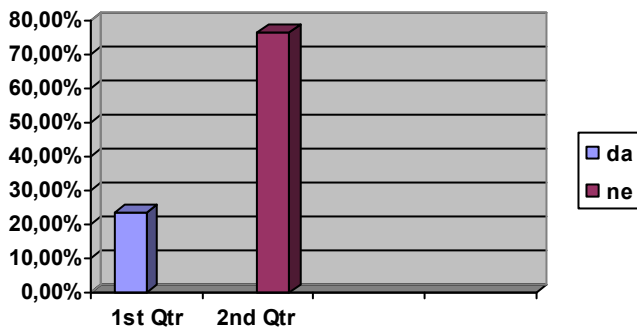
Cilj ovog istraživanja je istražiti, utvrditi, analizirati i interpretirati mišljenje učenika o stepenu informiranosti o pravima djece u porodici i problemu kršenja istih.

Zadaci:

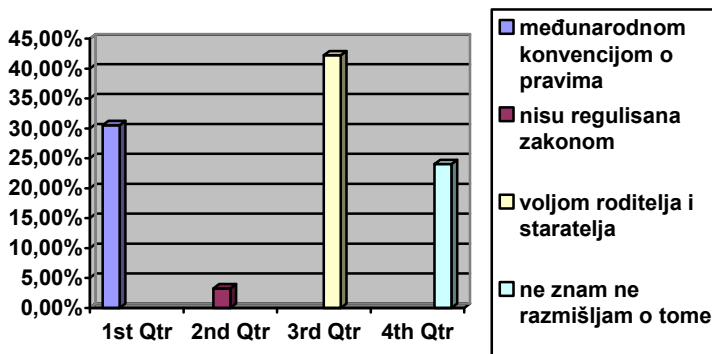
1. Ispitati da li učenici znaju da postoji konvencija o pravima djeteta
2. Ispitati mišljenje učenika o da li se ugrožavaju prava djeteta i u kojoj formi se to dešava
3. Ispitati nivo informisanosti djece o instituciji Ombudsmena kao mehanizma djelovanja u cilju ostvarivanja dječijih i ljudskih prava
4. Ispitati mišljenje učenika o tome kakav stav imaju roditelji o institucionalnoj zaštiti prava djece.
5. Ispitati mišljenje učenika o učešću škole u edukaciji s ciljem zaštite prava djeteta.
6. Ispitati mišljenje učenika o mjerama prevencije kršenja dječijih prava.
7. Upoznati se sa iskustvima institucija za pomoć u slučajevima narušavanja ovih prava

Istraživanje je provedeno na uzorku od 154 učenika sedmih i osmih razreda O.Š. „PASCI”, i O.Š. „PAZAR”.

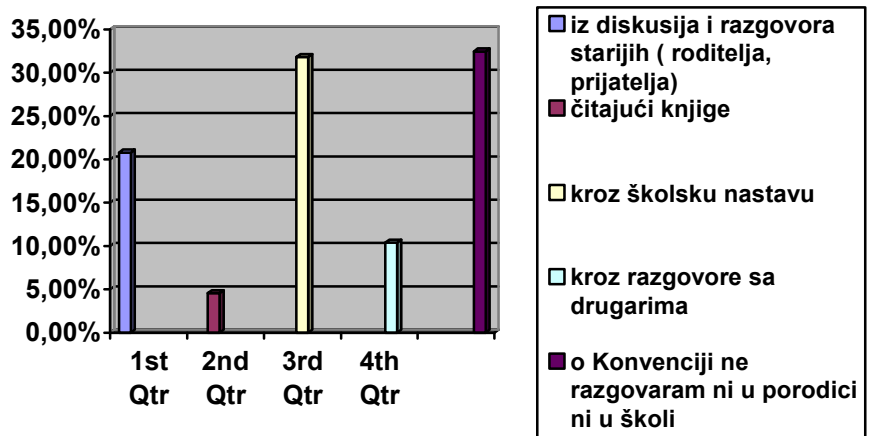
Rezultati istraživanja su pokazali da čak 76,62% učenika ne zna šta je konvencija o pravima djeteta, a samo 23,38% njih je upoznato sa značenjem tog pojma.

Zabrinjava podatak da 3, 25% učenika smatra da prava djece nisu uopšte regulisana zakonom, 24,03% njih ne želi razmišljati o tome. Najveći broj učenika 42,21% smatra da o pravima djece odlučuju roditelji/staratelji a samo 30,52% učenika smatra da su prava djece regulisana Međunarodnom konvencijom o pravima djeteta.

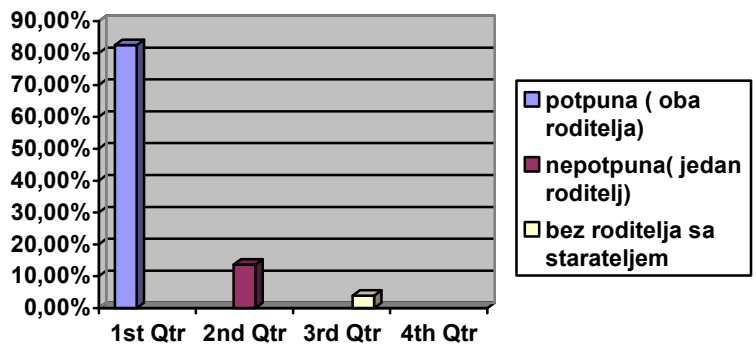

Evidentna je pogrešna i loša informiranost učenika. 32,47% ispitanika smatra da o Konvenciji ne razgovara ni u školi ni u porodici, 10,39% o tome je saznalo kroz razgovore sa drugarima, 20,78% iz diskusija sa starijima/roditeljima, samo 4,55% čitajući na tu temu(samoobrazovanjem), a 31,82% ispitanika smatra da je znanja o Konvenciji stekao u školi.

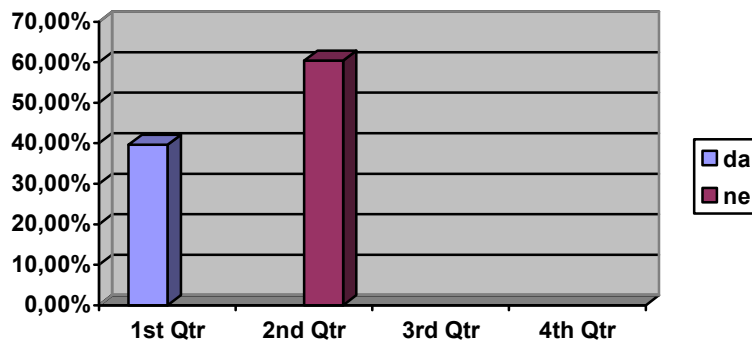

Možemo zaključiti da se naša pretpostavka o lošoj informiranosti učenika potvrdila. Rezultati ukazuju na potrebu potpunije edukacije u školi al i razvijanju motivacije kod učenika za samoobrazovanje.

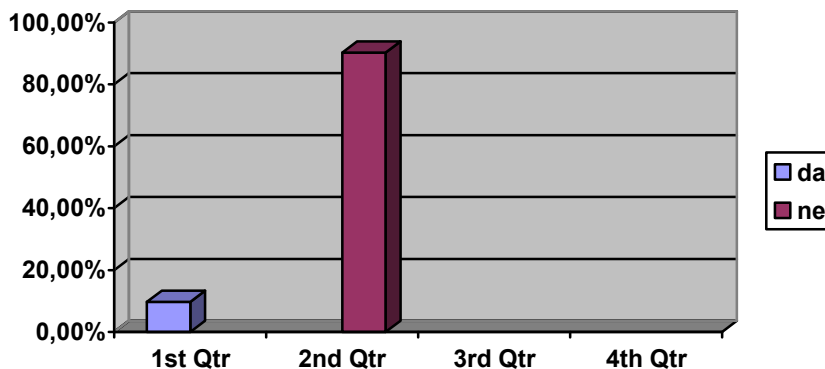
Željeli smo saznati i da li se ugrožavaju prava djece. Počet ćemo od prava na porodicu-roditelje. 82,47% naših učenika živi sa oba roditelja, dok 13,64 % njih živi u nepotpunoj porodici sa jednim roditeljem. 3,90% učenika nemaju roditelje, brigu o njima su preuzeli staratelji. Među našim ispitanicima nema usvojene djece, niti djece koja žive u domskom smještaju za djecu bez roditeljskog staranja.

Pitali smo učenike da li znaju u svojoj okolini za neke slučajeve ugrožavanja prava djeteta u porodici. 39,61% ispitanika je odgovorilo da zna i naveli su da su to slučajevi zabrane školovanja i zdravstvene zaštite, izlaganje preteškom fizičkom radu, fizičko kažnjavanje (tuča), verbalno nasilje (galama), djeca trpe svađu među bračnim drugovima, roditelji fizički kažnjavaju djecu zbog loših ocjena, maltretiranje, sramoćenje pred drugom djecom-duševna bol, oduzimaju im pravo na riječ i mišljenje „sa roditeljem nema objašnjavanja”, tjeraju djecu na prosjačenje. Ovo su odgovori iz života djece koja nam otkrivaju sliku zajednice. Škola je dužna upoznati se sa porodičnom situacijom njenih učenika i pomoći rješavanju problema nepovoljnog statusa nekih učenika u njihovim porodicama. 60,39% ispitanika ne zna za slučajeve ugrožavanja prava djeteta u sredini u kojoj živi.

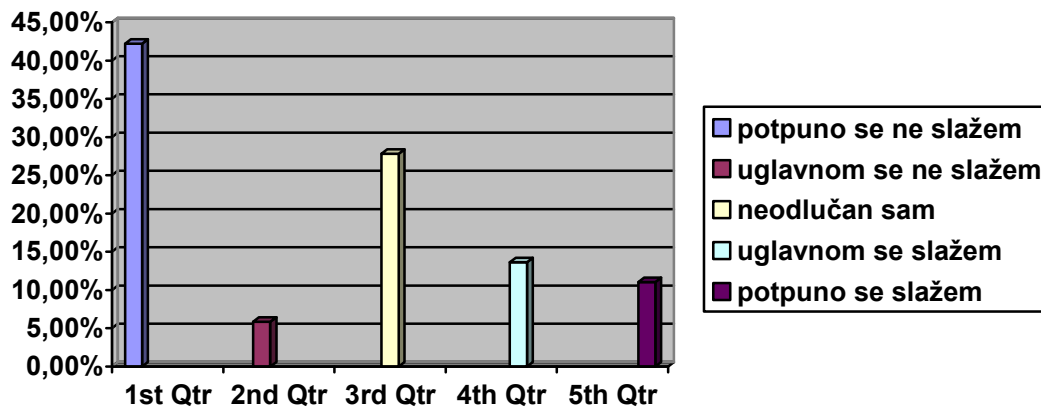

9,74% ispitanika je istaklo da imaju problem kršenja prava djeteta u vlastitoj porodici i da žele pomoć stručnjaka, dok 90,26% njih nema u svojim porodicama takve probleme.

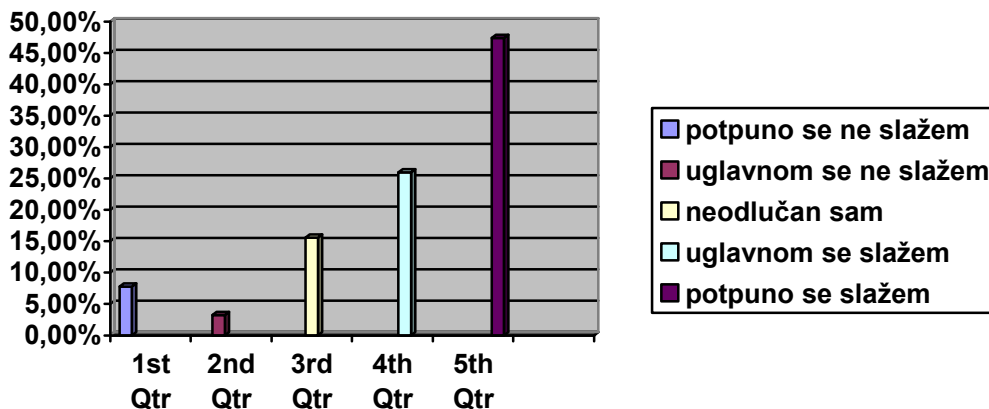
Željeli smo da saznamo koja se prava najviše krše. 21,43% smatra da je to pravo glasa, 16,23% smatra da je to pravo na slobodu, 13,64% ne zna, 12,34% smatra da je to pravo na izbor, 10,39% kaže da je to pravo na obrazovanje, 9,745% smatra da se čini nasilje i fizičko kažnjavanje, 6,49% ističe kršenje prava na život sa oba roditelja, 2,60% smatra da se krši pravo djeteta na do mi 0,65% smatra da se krši pravo na zdravstvenu zaštitu.

Interesovalo nas je i kakvo je mišljenje učenika o stavu roditelja o institucionalnoj zaštiti prava djece. Pretpostavili smo da roditelji smatraju da je konvencija o pravima djeteta neozbiljan i suvišan dokument. Rezultati su pokazali da se 11,04% ispitanika potpuno slaže s tom tvrdnjom, a 13,64% uglavnom se slaže, čak 27,81% njih je neodlučno u vezi s tim. 5,84% učenika uglavnom se ne slaže s tom tvrdnjom, a nešto manje od pola tačnije 42,21% ispitanika potpuno se ne slaže s datom tvrdnjom.

Nezaobilazno je i pitanje učešća škole u edukaciji s ciljem zaštite prava djeteta. 47,40% učenika smatra da bi na redovnim časovima trebali učiti više o pravima djeteta u porodici, 25,97% njih se uglavnom slaže sa pomenutom tvrdnjom, a 15,58% njih je neodlučno. Samo 11,04% ispitanika smatra da ne treba povećati količinu sadržaja na tu temu

Na redovnim časovima bi trebali učiti više o pravima djece u porodici:

Učenici smatraju da škola nastoji kroz sekciju i projektnu nastavu educirati učenike. 20,13% učenika potpuno se slaže sa tvrdnjom da škola vrši obuku o pravima djece kroz sekciju i projektnu nastavu, 31,17% njih se uglavnom slaže sa tvrdnjom, dok je čak 25,32% neodlučno. 14,28% se ne slaže sa tvrdnjom, dok 25,32% uglavnom se ne slaže sa tvrdnjom.

